

Sông nước quê người

Sông mình đục nước phủ sa
Sông quê người nước nhìn ra xanh ngời
Sông nào cũng nước về khơi
Nhưng sao lòng vẫn không rời sông xưa

Rumba / Bolero

Thanh Trang

Chiều đến trên bến sông vàng Giòng nước xuôi sông cuốn trôi mơ màng Bờ bên xanh biếc trong
vàng Không bóng tre với mái tranh thôn làng Người đã theo với năm

nắng Làn gió đưa mây trắng bay giăng hàng Chạnh nhớ xưa bến sông cũ Theo thàng năm giờ đây bước
thàng Xa bến xưa như nước xa non ngàn Chiều xuống man mác niềm nhớ Sông nước quê người như bức

phiêu du Lạc cánh chim giữa giòng tó Một bóng quê mờ sương khói mịt mù!
tranh thơ Mà nổi riêng vẫn còn đó Một bến xưa mùa trăng nước ...

Con sông ngày xưa Đục phủ sa nâu ảnh nước miệt mài theo nắng

mưa Con sông chiều nay Nghìn dặm xa thôn

xóm cũ với nhớ thương với đây! Xanh xanh hàng

cây bên sông phương trời này Chiều xa theo núi tấp mây!

Thân cau ngọn tre dưới nắng trong chiều về Dừng đây như giữa

bến mê! Chiều đến trên bến sông ... hẹn hò!

